

Arrest

nr. 31 789 van 21 september 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 5 september 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 12 februari 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 31 januari 2005 het Rijk binnen en diende op 1 februari 2005 een asielaanvraag in. Op 18 augustus 2006 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Vluchtrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Ilawalai (regio Jaffna). U bent een katholieke Tamil en was nooit politiek actief. In 1992 kwamen uw ouders om bij luchtbombardement van het Srilankaanse leger en verhuisde u naar uw enige tante in Trincomalee (dorp Anpuvelipuram). U hernam uw studies en studeerde tot 1994-95 aan de St. Joseph College. In 2002 was er een "round-up" in uw dorp van alle jongemannen door het Srilankaanse leger. Vijf à zes jongeren, waaronder u, werden aangeduid als medewerkers van de "LTTE" (het Bevrijdingsleger van

Tamil Eelam). Jullie werden overgebracht naar een legerkamp en ernstig mishandeld. Eén van de jongeren overleed ingevolge de martelingen. Twee dagen later werd u voor het huis van uw tante neergelegd. U werd overgebracht naar een ziekenhuis en verkeerde nog anderhalve week in coma. Enkele dagen later verliet u het ziekenhuis. Ongeveer één maand later begon u te werken als fietshersteller voor een fietswinkel naast het St. Joseph College. U werd er goed bevriend met uw collega Suresh. In september 2004 werd Suresh en zijn moeder thuis doodgeschoten door leden van de LTTE-Prabhakaran. Nog dezelfde dag kwamen leden van de LTTE-Prabhakaran naar uw woning. Enkel uw tante was aanwezig en ze stelden dat ze naar u op zoek waren. Suresh zou immers actief zijn geweest voor de

LTTE-Karuna. U ging vervolgens schuilen in het weeshuis van "father" Justin. Op 26 december 2004 overleed uw tante ingevolge de tsunami. Later verkreeg u van "father" Justin foto's van de begrafenis van uw tante. Hij contacteerde en betaalde eveneens een reisagent. Op 25 januari 2005 verliet u per vliegtuig, in het bezit van een vals Srilankaas paspoort, Colombo en via Singapore kwam u in Europa toe. U vroeg asiel aan in België en legde volgende documenten voor : een kopie van uw geboorteakte en een Engelse vertaling, twee foto's van de begrafenis van uw tante, twee foto's van uw gebombardeerde ouderlijke woonst en één schoolfoto met achteraan een stempel van de St. Joseph College.

B. Motivering

Vooreerst dient opgemerkt dat u uw ingeroepen problemen onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. Zo kan u geen begin van bewijs voorleggen dat er zich in 2002 een "round up" in uw regio heeft voorgedaan waarvan u het slachtoffer was. Ook kan u uw ziekenhuisopname en opgelopen verwondingen niet attesteren. Evenmin toont u aan dat uw collega Suresh en zijn moeder in 2004 zou zijn doodgeschoten door de "LTTE". Nochtans rapporteert de lokale en nationale pers van Sri Lanka uitgebreid over de incidenten. Evenmin kan u het overlijden van uw ouders in 1992 attesteren, bijvoorbeeld door middel van een overlijdensakte. De door u voorgelegde foto's van een beschadigde woning is onvoldoende om het incident en overlijden te staven. Tijdens het gehoor in dringend beroep (DB) werd aangedrongen dat u uw ingeroepen problemen dient te staven. Telkens, ook tijdens het gehoor ten gronde (TG), stelde u geen familie en vrienden meer te hebben in Sri Lanka en niet te weten hoe u aan documenten kan geraken. Deze uitleg is onafdoende en getuigt van een gebrekkige medewerking. Volgens uw verklaringen bent u immers geschoold en talrijke personen/organisaties kunnen gecontacteerd worden om u bij te staan (bijvoorbeeld St. Joseph College, advocaat, mensenrechtenorganisatie, ...). Bovendien heeft u in de loop van uw asielprocedure flagrant tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Zo verklaarde u aangaande uw identiteitsdocumenten tijdens het gehoor in dringend beroep dat uw identiteitskaart door de reisagent is ingehouden en u dit moeilijk kon terugvragen (zie gehoorverslag DB p. 8). Terwijl u tijdens het gehoor ten gronde beweerde dat uw identiteitskaart in het huis van uw tante lag en u dit document door de tsunami bent kwijtgeraakt. U vroeg er geen nieuwe aan (zie gehoorverslag TG p. 3). Aangaande de zoektochten van leden van de "LTTE" verklaarde u tijdens het gehoor van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat de "LTTE" in september 2004, na de moord op Suresh, naar u op zoek is geweest. Vervolgens ging u schuilen. Later, in november 2004, zou u uw tante hebben opgezocht en ze stelde dat u niet meer mocht langskomen omdat de "LTTE" u opnieuw had gezocht (zie gehoorverslag DVZ p. 14). Terwijl u tijdens het gehoor in dringend beroep beweerde dat de "LTTE" u na de moord op Suresh heeft gezocht, maar u nadien niet meer naar uw tante bent geweest en u niets meer over andere zoektochten van de "LTTE" heeft vernomen. Vervolgens, tijdens datzelfde gehoor, beweerde u evenwel in november 2004 toch stiekem uw tante op straat, nabij haar huis te hebben ontmoet, en ze u vertelde van niet meer naar huis te komen omdat u gedood zou worden (zie gehoorverslag DB p. 6-7). Tijdens het gehoor ten gronde beweerde u dan weer dat de "LTTE" u maar één keer is komen zoeken en u geen weet heeft van andere zoektochten (zie gehoorverslag TG p. 7). Aangaande de begrafenis van uw tante verklaarde u tijdens het gehoor in dringend beroep dat u op 28 december 2004 ongeveer één uur zou hebben deelgenomen aan de begrafenis. U had toen schrik, maar wilde aanwezig zijn omdat ze voor u een tweede moeder was (zie gehoorverslag DB p. 6). Tijdens het gehoor ten gronde beweerde u daarentegen niet naar haar begrafenis te zijn geweest vanwege uw problemen (zie gehoorverslag TG p. 6). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid beweerde u wederom niet naar de begrafenis te zijn geweest en dat "father" Justine er wel foto's heeft gemaakt. Deze uitleg is onafdoende. Bovenstaande tegenstrijdigheden stellen uw asielrelaas in een bedrieglijk daglicht. Verder dient opgemerkt dat u vaag en onwetend bent over een aantal personen. Zo kent u niet de naam van uw dorpshef, weet u geen van de namen van de andere opgepakte jongeren uit uw dorp in 2002 en weet u niet bij naam wie er werd doodgemarteld. Evenmin kent u de achternamen van uw collega Suresh en uw werkgever Anthony

(zie gehoorverslag TG p. 6). Aangaande uw opgegeven reisweg dient opgemerkt dat het zeer bevreemdend is dat u niet op de hoogte zou zijn in welk Europees land u met het vliegtuig bent toegekomen en welke naamsgegevens en visum in uw vals Sri Lankaans paspoort vermeld stonden (zie gehoorverslag TG p. 7). Temeer er bij het betreden van de Schengenruimte een individuele controle plaats heeft. Voorts dient vastgesteld dat er grote onduidelijkheid bestaat over uw scholing en werkzaamheden. Zo verklaarde u aan het begin van uw gehoor van de Dienst Vreemdelingenzaken tot het derde middelbaar naar school te zijn geweest, maar vervolgens stelde u tot 2002 student te zijn geweest aan de St. Joseph College te Trincomalee. Ongeveer één maand na uw aanvaring met de Sri Lankaanse autoriteiten in 2002 begon u te werken voor een fietswinkel en bleef studeren (zie gehoorverslag DVZ p. 11 en 13). Tijdens het gehoor in dringend beroep beweerde u evenwel tot het vierde middelbaar naar school te zijn geweest in Trincomalee. Gevraagd naar uw schooljaren, wist u dit niet meer, maar stelde wel in 2002 gestopt te zijn met school. Na het verlaten van uw school werkte u ongeveer één jaar als fietshersteller (zie gehoorverslag DB p. 2). Tijdens het gehoor ten gronde werd u uitdrukkelijk gevraagd tot welk jaar u gestudeerd hebt en stelde u tot "OIL"-level en dit behaalt te hebben in 1994. U stelde vervolgens nog enkele cursussen te hebben gevolgd en als hierop wordt ingegaan blijkt u evenwel maar één cursus elektriciteit te hebben gevolgd gedurende zes maanden. Gevraagd wanneer, beweerde u dan weer dat deze elektriciteitscursus een onderdeel was van uw studies in de periode 1990-1991 (zie gehoorverslag TG p. 3-4). Meermaals tijdens uw asielprocedure beweerde u tot 2002 les te hebben gevolgd aan de gerenommeerde St. Joseph College te Trincomalee, maar het blijft zeer onduidelijk welke studies u deed tussen 1995 en 2002. Tijdens het gehoor ten gronde werd veelvuldig aangedrongen om uw studies en werkzaamheden tussen 1995 en 2003 toe te lichten, maar gaf u uiteindelijk een zeer vaag antwoord "beetje leren en nu en dan thuis werken". Gevraagd waarvoor u dan leerde, beweerde u voor het "O/L"-examen, terwijl u daarvoor verklaard had reeds in 1994 uw "O/L"-level te hebben behaald. U stelde vervolgens er wel voor geleerd te hebben, maar het "O/L"-level niet behaald te hebben. Gevraagd wat u dan wel deed die 8 jaren (1995-2003), verklaarde u wat naar de St. Joseph school te zijn geweest en wat "electriciteit" te hebben geleerd zie gehoorverslag TG p. 4-5). Er is dan ook grote onduidelijkheid over uw activiteiten tussen 1995 en 2002. Het vermoeden rijst dat u reeds geruime tijd Sri Lanka hebt verlaten en u informatie achterhoudt voor het CGVS. Dit blijkt onder meer uit de door u voorgelegde geboortecertificaten, dewelke zijn afgeleverd te Colombo op 12 september 1995 en september 1996. U kon tijdens het gehoor ten gronde geen zinnige uitleg geven waarom uw tante deze documenten in die periode zou zijn gaan opvragen te Colombo (zie gehoorverslag TG p. 4-6).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt geen originele identiteitsdocumenten met foto neer ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit. Verzoeker legt enkel een kopie neer van een geboorteakte doch toont niet aan dat deze hem toebehoort. Verzoeker toont niet aan waarom hij in de onmogelijkheid is zijn identiteit genoegzaam aan te tonen. Verzoeker verklaart dat "Hij heeft steeds zeer duidelijk gezegd dat het zeer moeilijk is om contact te nemen, daar alle leden van zijn familie dood zijn (ouders, tante)" doch toont dit niet aan noch maakt hij

aannemelijk dat hij geen vrienden, kennissen of instituties meer heeft in Sri Lanka tot wie hij zich kan richten. Verzoeker zou tot 2005 in Sri Lanka verbleven hebben, heeft er gestudeerd en gewerkt, zodat redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij er nog contacten heeft. Dat hij "father Justin" niet meer zou kunnen contacteren omdat hij het weeshuis intussen verlaten heeft, is een loutere bewering die niet wordt gefundeerd, noch wordt aangetoond dat de opvolger van deze persoon onbevoegd zou zijn inzake zijn vraag. Verzoeker toont niet aan dat hij ernstige pogingen ondernomen heeft om zijn identiteit en asielmotieven te adstrueren zodat hij faalt in zijn medewerkingsplicht. Dit klemmt temeer nu verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot zijn identiteitskaart. Verzoeker stelt: *"Hij heeft de kaart die in zijn bezit was echter op het ogenblik van de tsunami verloren. Hij heeft nooit een nieuwe aangevraagd doch de reisagent heeft de nodige dokumenten aangevraagd om hem te kunnen laten reizen, deze liggen nog bij de reisagent. (paspoort)"* doch gaat eraan voorbij dat zijn betrachting in het verzoekschrift om zijn tegenstrijdige verklaringen te harmoniseren geen grondslag vindt in het administratieve dossier. In het bijzonder blijkt dat verzoeker wel nog documenten heeft verkregen, via de reisagent, en dus wel bij machte is zijn identiteit aan te tonen. Er kan hieruit niet worden afgeleid dat verzoeker zijn land verliet met vervalste documenten.

3.2. Verzoeker adstrueert evenmin zijn reisweg terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker kent de identiteitsgegevens niet van het valse paspoort waarmee hij reisde, noch kan hij het visum toelichten. Verzoeker argumenteert dat het paspoort dat hij gebruikte om te reizen hij slechts vluchtig bekeken heeft *"dus kan hij hierover ook niet veel details geven"*, wat bezwaarlijk zijn onwetendheden kan vergoelijken. Het is immers een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat hij kon reizen zonder zelfs de naam te kennen die op het vals paspoort vermeld wordt en überhaupt niet weet in welk Europees land hij landde, is dan ook niet ernstig. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg.

3.3. De Raad stelt vast dat verzoeker in 1995 in Colombo een Engelse vertaling liet opstellen van zijn geboorteakte. Verzoeker beweert dat zijn tante deze aanvraag doch kon niet verklaren waarom hij deze behoefde *"KV weet niet waarom zijn tante dit deed en soms heb je het nodig voor je studies. Maar je studies waren toch al gedaan? Ja, in 1995. Waarom deed ze het dan? Mensen doen dit gewoon. Was het om een paspoort aan te vragen? Weet KV niet."* (gehoorverslag CGVS, 11.08.2006, p.6). Bovendien kunnen verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn verblijf in Sri Lanka van 1995 tot zijn beweerde vertrek evenmin overtuigen. Verzoeker legt aangaande zijn bezigheden in deze periode vage, evasieve en tegenstrijdige verklaringen af. Verzoeker verklaart dat hij werkte en studeerde doch ontbeert basiskennis inzake zijn toenmalige dagelijkse leven en de activiteiten die hij ontplooidde (gehoorverslag CGVS, 11.08.2006, p.4-7). Dit ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vertrek in 2005 en wijst erop dat verzoeker Sri Lanka reeds eerder verlaten heeft. Bovendien is hij quasi geheel onwetend inzake elementaire gegevens die de rechtstreekse aanleiding vormden voor zijn vlucht.

3.3.1. Verzoeker stelt dat *"Zijn tante lichtte hem in dat hij niet langer mocht naar huis komen omdat het leger naar hem op zoek was. Hoe vaak LTTE nadien nog langs is geweest weet hij niet. Hij is zelfs niet naar de begrafenis van zijn tante durven gaan en het is via father Justin dat hij op de hoogte gesteld werd en die hem foto's bezorgde"*. Wat zijn studies betreft meent verzoeker dat hij deze *"uitgebreid toegelicht"* heeft en stelt *"Hij heeft eerst een algemene vorming gehad. Nadien toen hij bij zijn tante woonde deed hij en soort van deeltijds onderwijs en werken."*

3.3.2. Verzoeker tracht de door de Commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden. De Raad stelt vast dat verzoekers pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoeker post factum nog tracht aan te brengen. Het is niet aannemelijk dat verzoeker over de zoektochten van leden van de LTTE niet eenduidig is aangezien dit zijn leven direct heeft beïnvloed. Ook kunnen de moeilijkheden om de begrafenis van zijn tante bij te wonen, niet

overtuigen nu verzoeker niet eenvoudig kan melden of hij er wel of niet was. Ten slotte toont verzoeker geen band aan met zijn dorp aangezien hij de naam van het dorps hoofd niet kent en andere personen uit zijn directe omgeving niet kan benoemen.

3.4. Verzoeker stelt verder dat hij heeft *“heel wat meegemaakt en zijn situatie was zeer slecht bij het buitenkomen uit het legerkamp”*. Verzoeker gaat eraan voorbij dat de bijzonderheid van de omstandigheden net toelaat te verwachten dat de feiten in het geheugen gegrift zouden zijn indien zij zich werkelijk zouden hebben voorgedaan, daar zij manifest afwijken van het alledaagse, zodat dit bezwaarlijk een aannemelijke verklaring kan bieden voor zijn onwetendheden. Overigens blijft verzoeker bij blote beweringen zonder deze te gronden of te kaderen in eenduidige en overtuigende verklaringen. Verzoeker toont niet aan de verklaarde slechte omstandigheden ervaren te hebben. Zijn verklaringen hieromtrent zijn onvoldoende, vaag en tegenstrijdig. Zo is het niet aannemelijk dat hij de namen van de andere opgepakte jongeren uit zijn dorp in 2002 niet kent, terwijl kan verwacht worden dat na dergelijke ingrijpende gebeurtenissen de families en de feiten grondig werden besproken.

3.5. De door verzoeker neerlegde foto's betreffende de begrafenis van een vrouw en een vernield huis zijn niet van aard om enig verband met verzoeker aan te tonen, noch met het voorgehouden asielaanvraag.

3.6. Verzoeker toont zijn asielmotieven niet aan en zijn verklaringen kunnen over de gehele lijn niet overtuigen. De door de Commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden en omissies raken de kern van het verzoek en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de Commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het verzoek heeft besloten.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat hij *“zich nog steeds zeer veel zorgen maakt over de verschrikkelijke situatie in zijn geboorteland”*, wijst op mediaberichtgeving aangaande Sri Lanka en besluit dat *“Het is onmogelijk voor hem om terug te keren.”*

4.2. Verwerende partij benadrukt ter terechtzitting de gewijzigde situatie in Sri Lanka, de militaire nederlaag van het LTTE en het einde van het gewapend conflict. Ze stelt dat hieruit kan afgeleid worden dat het Tamilgebied in Sri Lanka niet langer valt onder het gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Verwerende partij meent dan ook dat verzoeker moet aantonen dat er redenen voorhanden zijn voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b. Verzoeker betwist niet dat de actuele situatie in Sri Lanka is geëvolueerd en de gewapende strijd in Tamilgebied is beëindigd, maar meent dat nog onvoldoende duidelijk is hoe Sri Lanka zal evolueren in het bijzonder hoe de centrale overheid de Tamils zullen behandelen. Verzoekers advocaat wijst op de verschillende gewelddaden tegen Tamils in en rond Colombo.

4.3. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden vastgesteld dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op de verzoeker. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4,

lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

4.4. Indien verzoekers advocaat meent dat de recente situatie in Sri Lanka niet toelaat te concluderen dat een Tamil geen vrees voor vervolging of ernstige schade zal lopen bij zijn terugkeer naar zijn land, maakt verzoeker zelf het bewijs hiervan onmogelijk door na te laten zijn voorgehouden verblijf in Sri Lanka alvorens zijn vlucht te adstrueren en ongeloofwaardige verklaringen af te leggen dienaangaande. Verzoekers verklaringen laten niet toe hieruit een recent verblijf in Sri Lanka af te leiden zodat niet kan worden aangenomen dat hij in de negatieve belangstelling stond van zijn overheid vooraleer asiel aan te vragen. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.5. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig september tweeduizend en negen door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK